

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

31 iulie 2020

mun.

Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)

În componența:

Președintele ședinței, judecător

Gandrabur Marcel

Grefier

Roșca Andrian

examinând în ședință de judecată publică, cauza de contencios administrativ intentată de Scoropat Dumitru împotriva Autorității Naționale de Integritate a Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces.

La data de 04 mai 2020 Scoropat Dumitru în tandem cu reprezentantul său, avocatul Donciu Anatolie au înaintat acțiune de contencios administrativ împotriva Autorității Naționale de Integritate a Republicii Moldova (în continuare Autoritatea Națională de Integritate) solicitând anularea integrală a actului de constatare nr. 38/12 din 13 martie 2020 ca fiind neîntemeiat și ilegal.

În motivarea acțiunii s-a menționat că, în temeiul actului administrativ contestat și documentelor puse la baza acestuia pârâtul a reținut că Scoropat Dumitru, s-a aflat în stare de incompatibilitate nesoluționată în termenul legal, prin deținerea/exercitarea simultană cu calitatea de funcționar public (șef adjunct al Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Sîngerei, șeful Direcției administrare fiscală, inspector principal al Secției deservire persoane fizice a Direcției deservire

fiscală Sîngerei în cadrul Direcției generale administrare fiscală Nord a Serviciului Fiscal de Stat) și a funcției publice electiv de consilier în Consiliul local Prepeleța, r. Sîngerei în perioada 18 august 2015 - 06 noiembrie 2019, desfășurând în același timp o altă activitate remunerată în cadrul Consiliului local Prepeleța, r. Sîngerei.

S-a relevat că, acuzațiile aduse lui Scoropat Dumitru sunt expuse confuz, circumstanțele faptice fiind reflectate ambiguu și incoerent, situație care generează imposibilitatea formulării unei concluzii verosimile privind aflarea ultimului în stare de incompatibilitate. Este absolut eronată afirmația autorului actului de constatare nr. 38/12 din 13 martie 2020 precum că, Scoropat Dumitru, fiind numit în funcția publică de conducere de șef adjunct al Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Sîngerei, șeful Direcției administrare fiscală la data de 18 august 2015, având termenul legal de o lună pentru a soluționa starea de incompatibilitate, respectiv până la 18 septembrie 2015, urma să demisioneze din funcția incompatibilă (mandatul de consilier în Consiliul local Prepeleța, r. Sîngerei) cu calitatea de funcționar public, deoarece, la data de 18 august 2015 Scoropat Dumitru deja era consilier local, în baza hotărârii Judecătoria Sîngerei din 30 iunie 2015. Mai mult, s-a constatat că în perioada de referință, Scoropat Dumitru a activat în diferite funcții din cadrul unei și aceleiași structuri ale Serviciului Fiscal de Stat pe raionul Sîngerei, iar în realitate la momentul validării mandatului de consilier local, Scoropat Dumitru activa în funcția de inspector principal al Biroului Vamal Bălți, adică deja era funcționar public, fapt care nu a fost investigat de Autoritatea Națională de Integritate și fiind ignorat de inspectorul de integritate, influențează considerabil decizia adoptată. Dacă s-ar admite prin absurditate că Scoropat Dumitru s-ar fi aflat în careva situații de incompatibilitate, în fiecare caz de numire într-o anumită funcție, ultimul ar fi fost obligat, conform legii, în termen de o lună de zile să-și soluționeze starea de incompatibilitate. Nu poate fi vorba de o oarecare situație de incompatibilitate generalizată, într-un interval de timp concret (18 august 2015 – 06 noiembrie 2019) deoarece în această perioadă Scoropat Dumitru a deținut, pe lângă funcția publică de consilier local, cel puțin 4 posturi diferite, pentru ocuparea fiecărui din ele fiind emis ordinul respectiv.

S-a invocat faptul că, inspectorul de integritate, a aplicat greșit legislația. Concluziile inserate în actul administrativ contestat despre încălcarea regimului juridic al incompatibilităților au generat o interpretare subiectivă, fapt care a provocat inițierea ilegală, desfășurarea controlului și adoptarea unei decizii vădit ilegale. Inspectorul de integritate urma să stabilească exact care sunt acele

modalități prin care s-a influențat exercitarea imparțială și obiectivă a atribuțiilor de serviciu, acțiunile acestuia purtând un caracter discreționar, fără a face trimitere la suportul juridic și/sau factologic, care s-ar încadra în limitele legale stabilite în conformitate cu Legea nr. 132/2016. Inspectoratul de integritate urma să specifice concret când și care funcții ocupate de Scoropat Dumitru ar fi fost incompatibile, când și în ce mod urmau a fi soluționate, motivul nesoluționării pretinselor stări de incompatibilitate, efectele negative ale nesoluționării presupuselor incompatibilități, precum și alte circumstanțe factice și de drept care au importanță pentru caz.

S-a remarcat că, inspectorul de integritate în mod eronat și incorect a aplicat prevederile Legii nr. 16/2008 cu privire la conflictul de interese care a fost abrogată la 01 august 2016 și nu mai poate fi aplicată, precum și a Legii integrității nr. 82 din 25 mai 2017 care nu specifică expres subiecții declarării în calitate de persoane care nimeresc sub incidența acestei legi. Organele de administrare fiscală teritoriale, fiind structuri desconcentrate, nu au fost niciodată și nici nu sunt în subordinea autorităților publice locale. În cazurile în care Scoropat Dumitru a fost numit în funcții publice de execuție (inspector principal) urmau a fi aplicate prevederile art. 7 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 768/2000 privind statutul alesului local, iar în celelalte două situații de desemnare în funcții publice de conducere (șef adjunct al Inspectoratului și șef interimat al Direcției), subiectul respectiv al declarării cădea sub incidența art. 7 alin. (1) lit. d) din Legea pre citată. În speță, Scoropat Dumitru nu era consilier local și funcționar public într-o subdiviziune a autorităților administrației publice de același nivel și din aceeași unitate administrativ-teritorială. Dânsul nu deținea funcția de șef adjunct/șef interimar al unei organizații subordonate autorităților publice locale de același nivel și din aceeași unitate administrativ-teritorială.

În ședința de judecată reclamantul Scoropat Dumitru și reprezentantul acestuia, avocatul Donciu Anatolie au pledat pentru admiterea integrală a acțiunii în sensul formulat.

În ședința de judecată reprezentantul Autorității Naționale de Integritate, Șaptefraț Ilie nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea ei ca neîntemeiată. Poziția în acest sens a fost consolidată în referința anexată la materialele cauzei. (f.d. 25–34)

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind explicațiile participanților prezenți la proces, analizând piesele dosarului prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă în coraport cu normele legale incidente speței, instanța de judecată concluzionează că acțiunea dedusă judecății este întemeiată și urmează a fi admisă din următoarele considerente.

În conformitate cu **art. 2 alin. (2) din Codul administrativ**, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

Potrivit **art. 93 din Codul administrativ**, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În acord cu **art. 195 din Codul administrativ**, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art. 169–171.

În concordanță cu **art. 218 din Codul administrativ**, examinarea și soluționarea în fond a acțiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepții:

a) examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ are loc în ședință publică, iar în cazuri de excepție stabilite de lege – în ședință închisă. Participanții la proces se citează; în citație se comunică locul, data și ora ședinței. Dacă participanții la proces convin de comun acord, examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ are loc în procedură scrisă;

b) instanța de judecată acceptă probele prezentate după termenul stabilit în faza de pregătire pentru examinarea în fond a acțiunii în contencios administrativ, numai dacă participanții la proces justifică și probează imposibilitatea prezentării probelor în termenul stabilit de instanță;

c) participanții la proces care s-au prezentat cel puțin o dată în ședința de judecată pe parcursul examinării acțiunii în contencios administrativ sau au efectuat acte de procedură în contextul examinării acțiunii în contencios administrativ nu pot invoca lipsa citației pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară;

d) neprezentarea la ședința de judecată, fără motive temeinic justificate, a participanților și/sau a reprezentanților lor nu împiedică soluționarea acțiunii în contenciosul administrativ.

În consonanță cu **art. 219 din Codul administrativ**, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Instanța de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.

Conform **art. 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă**, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform **art. 121 din Codul de procedură civilă**, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar **art. 122 din Codul de procedură civilă** prevede că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

La originea cauzei se află actul de constatare nr. 38/12 din 13 martie 2020 emis de Autoritatea Națională de Integritate în privința lui Scoropat Dumitru, inspector principal al Secției deservire persoane fizice a Direcției deservire fiscală

Sîngerei în cadrul Direcției generale administrare fiscală Nord a Serviciului Fiscal de Stat, pe faptul încălcării regimului juridic al incompatibilităților în cadrul căruia s-a verificat legalitatea deținerii/exercitării simultane a funcției publice în cadrul Serviciului Fiscal de Stat și a mandatului de consilier al Consiliului local Prepeleța, r. Sîngerei. În rezultatul controlului efectuat și călăuzindu-se de prevederile art. 19, art. 35-38 și art. 40 din Legea nr. 132/2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, art. 23 alin. (3), (6) și (8) din Legea privind declararea averii și intereselor personale și art. 25 alin. (1) și (2) lit. a) și alin. (6) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului publice inspectorul de integritate a decis:

1. Se constată că dl Scoropat Dumitru prin deținerea/exercitarea simultană cu calitatea de funcționar public (șef adjunct al Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Sîngerei, șeful Direcției administrare fiscală, inspector principal al Secției deservire persoane fizice a Direcției deservire fiscală Sîngerei în cadrul Direcției generale administrare fiscală Nord a Serviciului Fiscal de Stat, șef (interimar) al Secției deservire persoane fizice a Direcției deservire fiscală Sîngerei în cadrul Direcției generale administrare fiscală Nord a Serviciului Fiscal de Stat și a funcției publice electivă de consilier în Consiliul local Prepeleța, r. Sîngerei în perioada 18 august 2015 – 06 noiembrie 2019, desfășurând în același timp o altă activitate remunerată în cadrul Consiliului local Prepeleța, r. Sîngerei, s-a aflat în stare de incompatibilitate nesoluționată în termenul legal.

2. Se sesizează Serviciul Fiscal de Stat, în termen de 15 zile din momentul în care actul de constatare va rămâne definitiv, în vederea încetării raporturilor de muncă cu dl Scoropat Dumitru.

3. Se decede dl Scoropat Dumitru din dreptul de a exercita funcții publice și funcții de demnitate publică, cu excepția funcțiilor electorale, pe o perioadă de 3 ani din data destituirii din funcția publică sau din data rămânerii definitive a actului de constatare ori din data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care se confirmă existența stării de incompatibilitate.

4. Se înscrie dl Scoropat Dumitru în Registrul de stat al persoanelor care au interdicția de a ocupa o funcție publică sau de demnitate publică din data destituirii din funcția publică sau din data rămânerii definitive a actului de constatare ori din data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care se confirmă existența stării de incompatibilitate.

5. Se aduce la cunoștință dlui Scoropat Dumitru actul de constatare și se

informează despre dreptul de a-l contesta, în termen de 15 zile de la primirea acestuia, în instanța de contencios administrativ. (f.d. 10-16)

Dezacordul cu actul de constatare a determinat partea reclamantă să înainteze acțiune în judecată.

Exercitând controlul judiciar al actului administrativ contestat din perspectiva argumentelor participanților la proces, în limitele obiectului acțiunii și cercetând din oficiu situația de fapt și de drept a cauzei deduse judecătii, instanța conchide că acesta este susceptibil anulării conform raționamentelor ce succed *infra*.

În conformitate cu **art. 5 din Codul administrativ**, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Conform **art. 6 din Codul administrativ**, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părți ale procedurii administrative.

În concordanță cu **art. 8 din Codul administrativ**, regimul de putere publică reprezintă ansamblul competențelor prevăzute de lege în vederea realizării sarcinilor autorităților publice, care le conferă posibilitatea de a se impune cu forță juridică obligatorie în raporturile lor cu persoane fizice sau juridice.

Conform **art. 10 din Codul administrativ**, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

În conformitate cu **art. 17 din Codul administrativ**, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În acord cu **art. 20 din Codul administrativ**, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În conformitate cu **art. 27 din Codul administrativ**, în cazul în care prezentul cod sau alte legi speciale nu impun un anumit termen, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze într-un termen rezonabil.

În unison cu **art. 28 din Codul administrativ**, procedura administrativă se realizează într-un mod simplu, adecvat, rapid, eficient și corespunzător scopului. Procedura administrativă se realizează în scris, dacă caracterul urgent al măsurii nu cere o realizare verbală a procedurii administrative.

În corespundere cu **art. 60 din Codul administrativ**, termenul general în care o procedură administrativă trebuie finalizată este de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul general curge de la:

- a) data prevăzută în lege pentru exercitarea unei atribuții stabilite;
- b) data înregistrării cererii de către autoritatea publică ierarhic superioară sau de cea de control;
- c) data înregistrării cererii complete, după caz cu toate actele necesare, sau de la data la care petiția a fost transferată autorității publice competente. Dacă cererea nu este completă, autoritatea publică propune petiționarului să prezinte actele lipsă și stabilește un termen în acest sens.

În mod excepțional, când în procedura administrativă se înregistrează cazuri de complexitate deosebită care necesită timp pentru prelucrarea documentelor, autoritatea publică poate stabili un termen mai mare pentru finalizarea procedurii administrative, care nu va depăși 90 de zile.

Potrivit **art. 93 din Codul administrativ**, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Art. 94 alin. (1) din Codul administrativ, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să

fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis.

Potrivit **art. 137 din Codul administrativ**, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale.

Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

În cazul în care au fost emise acte administrative individuale și normative referitoare la securitatea națională a Republicii Moldova, la exercitarea regimului stării excepționale, la măsurile de urgență luate de autoritățile publice în vederea combaterii calamităților naturale, a incendiilor, a epidemiilor, a epizootiilor și a altor fenomene similare, instanța de judecată poate fi sesizată doar pentru exercitarea controlului următoarelor circumstanțe:

- a) existența situației excepționale la data la care a fost emis actul;
- b) competența autorității publice de a emite actul;
- c) existența interesului public care justifică emiterea actului administrativ;
- d) imposibilitatea efectivă a autorității publice de a emite actul în condiții obișnuite.

Alte limitări ale examinării judiciare în cauzele de contencios administrativ sunt reglementate expres prin legi speciale.

Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

Conform **art. 189 alin. (1) din Codul administrativ**, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În acord cu **art. 225 din Codul administrativ**, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ.

Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

- a) și-a exercitat dreptul discreționar;
- b) a luat în considerare toate faptele relevante;
- c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;
- d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

În speță, acțiunile privind regimul juridic al incompatibilităților imputate reclamantului Scoropat Dumitru, reflectate în actul de constatare nr. 38/12 din 13 martie 2020 au derulat în perioada anilor 2015–2019, prin urmare instanța va releva în continuare normele legale în vigoare în perioada vizată precum și cele în vigoare la data efectuării propriu-zise a controlului și emiterii Actului de constatare.

Legea nr. 16 din 15 februarie 2008 cu privire la conflictul de interese (în continuare Legea cu privire la conflictul de interese), în art. 19 definește incompatibilitățile privind funcțiile publice drept cele stabilite prin Constituția Republicii Moldova, prin legile ce reglementează activitatea autorităților publice în care persoanele ce dețin funcții de demnitate publică sau funcții publice își desfășoară activitatea, prin prezenta lege, prin legislația în domeniul serviciului public, prin legile privind statutul alesului local, privind administrația publică locală, privind combaterea corupției și protecționismului, precum și prin alte legi.

La data de 17 iunie 2016 au fost adoptate în sincronizare **Legea nr. 132 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate (în continuare Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate) și Legea nr. 133 cu privire la declararea averii și intereselor personale (în continuare Legea cu privire la declararea averii și intereselor personale)**, iar din momentul intrării în vigoare a respectivelor acte legislative – 01 august 2016, a fost abrogată Legea cu privire la conflictul de interese.

În conformitate cu **art. 5 din Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate**, Autoritatea asigură integritatea în exercitarea funcției publice sau funcției de demnitate publică și prevenirea corupției prin realizarea controlului averii și al intereselor personale și privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor.

Conform **art. 28 din Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate**, Autoritatea efectuează controlul averii și al intereselor personale din oficiu ori la sesizarea unor persoane fizice sau juridice, în conformitate cu

prevederile prezentei legi și ale metodologiei de efectuare a controlului averii și al intereselor personale și privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor. Sesizarea făcută de persoane fizice sau juridice cu rea-credință atrage după sine răspunderea juridică a celui care a făcut sesizarea. Controlul din oficiu se inițiază la sesizarea președintelui ori a vicepreședintelui Autorității sau a inspectorului de integritate. Controlul din oficiu este inițiat în cazul prevăzut la alin. (3), precum și în baza unor informații publice. Dacă se constată lipsa unor date din declarația de avere și interese personale, precum și în cazul nedepunerii sau al depunerii tardive a declarației, inspectorul de integritate inițiază controlul averii și al intereselor personale.

În acord cu **art. 32 alin. (1) din Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate**, în procesul de control al averii și al intereselor personale, inspectorul de integritate verifică datele și informațiile privind averea existentă a persoanei supuse controlului, precum și modificările patrimoniale intervenite pe durata exercitării mandatelor, a funcțiilor publice sau de demnitate publică. Controlul poate fi efectuat pe durata exercitării mandatelor, a funcțiilor publice sau de demnitate publică și în decursul a 3 ani după încetarea acesteia.

Potrivit **art. 36 alin.(1) din Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate**, persoana care a fost supusă controlului poate contesta actul de constatare în termen de 15 zile de la primirea acestuia, în instanța de contencios administrativ.

Conform **art. 38 alin. (1) din Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate**, în urma controlului privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor, inspectorul de integritate emite un act de constatare în cazul în care stabilește că: a) persoana supusă controlului nu a declarat și nu a soluționat conflictul de interese sau a emis/adoptat un act administrativ, sau a încheiat direct ori prin intermediul unei persoane terțe un act juridic, sau a luat personal o decizie ori a participat la luarea unei decizii cu încălcarea dispozițiilor legale privind conflictul de interese; b) persoana supusă controlului s-a aflat ori se află în stare de incompatibilitate; c) persoana supusă controlului a încălcat restricțiile prevăzute de lege.

Conform **art. 3 din Legea cu privire la declararea averii și intereselor personale**, subiecți ai declarării averii și a intereselor personale sunt:

a) persoanele care dețin funcțiile de demnitate publică prevăzute în anexa la Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică;

b) membrii Consiliului de observatori al instituției publice naționale a audiovizualului Compania “Teleradio-Moldova”, Compania Teleradio-Găgăuzia; consilierii consiliilor satești (comunale), orășenești (municipale), raionale; deputații Adunării Populare a unității teritoriale autonome Găgăuzia;

c) membrii Consiliului Superior al Magistraturii și ai Consiliului Superior al Procurorilor din rândul profesorilor, precum și membrii organelor care funcționează în subordinea Consiliului Superior al Magistraturii și a Consiliului Superior al Procurorilor;

d) membrii nepermanenți ai Comisiei Electorale Centrale;

e) conducătorii organizațiilor publice și adjuncții acestora;

e¹) membrii Consiliului de supraveghere, ai Comitetului executiv și angajații Băncii Naționale a Moldovei, membrii și angajații Comisiei Naționale a Pieței Financiare, cu excepția angajaților care desfășoară activități auxiliare – de secretariat, de protocol, administrative, tehnice;

f) personalul din cabinetele persoanelor cu funcții de demnitate publică;

g) funcționarii publici, inclusiv cei cu statut special;

h) membrii Consiliului de Integritate;

i) membrii colegiilor/comisiilor de admitere în profesie, de evaluare, disciplinare și/sau de etică a profesiilor conexe justiției.

Subiecții prevăzuți la alin. (1) sunt incluși în Registrul electronic al subiecților declarării averii și a intereselor personale, ținut de Autoritatea Națională de Integritate.

În conformitate cu **art. 16 din Legea cu privire la declararea averii și intereselor personale**, subiectul declarării se află într-o stare de incompatibilitate în cazul în care pe lângă funcția publică sau de demnitate publică deține/exercită simultan o altă funcție, calitate sau activitate, fapt care este interzis prin Constituția Republicii Moldova și/sau prin alte acte legislative.

În corespundere cu **art. 23 din Legea cu privire la declararea averii și intereselor personale**, încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspundere disciplinară, contravențională, civilă sau penală, după caz.

Încălcarea prevederilor art. 7 alin. (4) constituie abatere disciplinară și se sancționează în conformitate cu legislația.

Fapta subiectului declarării în privința căruia s-a constatat starea de incompatibilitate nesoluționată constituie temei pentru încetarea mandatului, a raporturilor de muncă ori de serviciu ale acestuia. În acest caz, prin derogare de la prevederile legilor speciale care reglementează răspunderea disciplinară, sancțiunile disciplinare ce pot fi aplicate pentru săvârșirea abaterii disciplinare nu pot consta în avertisment, mustrare sau mustrare aspră.

Fapta subiectului declarării în privința căruia s-a constatat că acesta a soluționat o cerere/un demers, a emis sau a adoptat un act administrativ, a încheiat, direct sau prin intermediul unei persoane terțe, un act juridic, a luat o decizie sau a participat la luarea unei decizii cu încălcarea dispozițiilor legale privind conflictul de interese constituie temei pentru răspunderea contravențională sau penală și pentru revocarea, destituirea sau, după caz, încetarea mandatului, a raporturilor de muncă ori de serviciu ale subiectului în cauză.

Persoana a cărei avere a fost constatată, în totalitate sau în parte, ca fiind nejustificată, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, va fi destituită sau revocată, după caz, din funcția pe care o deține.

Subiectul declarării eliberat sau destituit din funcție potrivit prevederilor alin. (3)-(5) este decăzut din dreptul de a mai exercita o funcție publică sau o funcție de demnitate publică, cu excepția funcțiilor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării sau destituirii din funcția publică ori de demnitate publică respectivă sau din data încetării de drept a mandatului său. Dacă persoana a ocupat o funcție eligibilă, ea nu mai poate ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului.

În cazul în care persoana nu mai ocupă o funcție publică sau de demnitate publică la data constatării averii nejustificate, a stării de incompatibilitate ori a conflictului de interese, interdicția de 3 ani se aplică potrivit legii, de la data la care a rămas definitiv actul de constatare sau, respectiv, a rămas definitivă și irevocabilă hotărârea judecătorească prin care se confirmă existența averii nejustificate, a stării de incompatibilitate ori a conflictului de interese.

Autoritatea Națională de Integritate ține Registrul de stat al persoanelor care au interdicție de a ocupa o funcție publică sau de demnitate publică, care este publicat pe pagina web oficială a Autorității.

Nerespectarea prevederilor art. 14 alin. (9), nedepunerea declarației de avere și interese personale în termenul și în modul stabilite de prezenta lege, după notificarea inspectorului de integritate conform art. 27 alin. (7) din Legea nr. 132

din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, precum și refuzul subiectului declarării de a depune declarația constituie temeiuri pentru încetarea mandatului său, a raporturilor sale de muncă ori de serviciu.

În debut, instanța va nota că semnificația noțiunii de incompatibilitate care constă în interzicerea (prevăzută de lege) de a cumula două funcții care, prin caracterul lor, sunt ireconciliabile, este luată drept bază în multiplele definiții ale incompatibilității privind funcționarii și demnitarii publici. În conformitate cu **art. 15, pct. 1 din Codul model de conduită pentru funcționarii publici**, anexă la Recomandarea nr. R (2000) 10 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei din 11 mai 2000, funcționarul public nu are dreptul să se ocupe de nici o activitate sau tranzacție și nici să ocupe vreun post sau funcție, remunerată sau nu, incompatibilă cu buna exercitare a funcțiilor sale publice sau care aduce prejudiciu acestora.

Legislația națională în vigoare definește atât incompatibilitatea privind demnitarii publici, cât și incompatibilitatea privind funcționarii publici. **Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, în art. 12, alin. (1)**, prevede că demnitarul nu este în drept să desfășoare orice altă activitate remunerată, cu excepția activităților didactice și științifice. Prin urmare, demnitarul public poate desfășura suplimentar doar activități didactice și științifice, alte funcții și activități fiind incompatibile cu funcția de demnitate publică exercitată. Alin. (2) din același articol stipulează că prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul în care Constituția sau legea specială care reglementează activitatea demnitarului conține prevederi referitoare la situația de incompatibilitate specifică a demnitarului respectiv ori prevede referitoare la o situație similară. Definiția incompatibilității privind funcționarii publici este cuprinsă în **art. 25 din Legea nr. 158–XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public**. În art. 25 alin. (1), din prezenta Lege se stipulează că poziția de funcționar public este incompatibilă cu orice altă funcție publică decât cea în care a fost numit, iar alin. (2) din același articol specifică activitățile remunerate incompatibile cu funcția publică exercitată.

În accepțiunea **art. 2 din Legea privind statutul alesului local nr. 768–XIV din 02 februarie 2000**, noțiunea de ales local vizează consilierii consiliilor sătești (comunale), orășenești (municipale), raionale și consiliului municipal Chișinău, deputații în Adunarea Populară a Găgăuziei, primarii și viceprimarii, președinții și vicepreședinții raioanelor. În unitatea administrativ-teritorială respectivă, alesul local este persoană oficială, el fiind reprezentantul autorității deliberative sau

executive din administrația publică locală. În exercitarea mandatului, alesul local este în serviciul colectivității respective.

Art. 7 alin. (1) din Legea privind statutul alesului local nr.768–XIV din 02 februarie 2000 prescrie că, mandatul alesului local este incompatibil cu:

- a) calitatea de deputat în Parlament;
- b) funcția de membru al Guvernului;
- c) calitatea de funcționar public în cadrul oficiului teritorial al Cancelariei de Stat;
- d) calitatea de funcționar public în aparatul președintelui raionului respectiv, în direcțiile, secțiile și alte subdiviziuni din subordinea consiliului respectiv, în primărie (pretură);
- e) alte cazuri stabilite prin lege, inclusiv cele prevăzute la art. 84 din Legea privind administrația publică locală nr.436–XVI din 28 decembrie 2006. Mandatul consilierului este incompatibil cu calitatea de consilier al unui consiliu de același nivel sau de consilier al consiliului de orice nivel din alte unități administrativ-teritoriale de nivelul al doilea.

Legea privind administrația publică locală nr. 436–XVI din 28 decembrie 2006 în capitolul XII "Exercitarea Mandatului" reglementează statutul alesului local (art. 82), răspunderea juridică (art. 83) incompatibilitățile (art. 84), suplinirea mandatului predecesorilor (art. 85).

Art. 8 din Legea privind statutul alesului local nr. 768–XIV din 02 februarie 2000 prevede că alesul local care se află în unul din cazurile de incompatibilitate va demisiona din funcția incompatibilă cu mandatul deținut sau își va depune mandatul în termen de 30 de zile de la apariția incompatibilității.

În **art. 12 din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr. 199 din 16 iulie 2010** este prevăzut modul de încetare a situației de incompatibilitate. Astfel, demnitarul nu este în drept să desfășoare orice altă activitate remunerată, cu excepția activităților didactice și științifice. Această prevedere nu se aplică în cazul în care Constituția sau legea specială ce reglementează activitatea demnitarului conține prevederi referitoare la situația de incompatibilitate specifică a demnitarului respectiv ori prevederi referitoare la o situație similară. Legea specială care reglementează situația de incompatibilitate este Legea privind statutul alesului local nr. 768–XIV din 02 februarie 2000 și Legea privind administrația publică locală nr. 436–XVI din 28decembrie 2006.

Conform **art. 12 alin. (3) din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr. 199 din 16 iulie 2010** stabilește că situația de incompatibilitate urmează să înceteze în decursul unei luni din momentul apariției acesteia, dacă legea specială ce reglementează activitatea acestui demnitar nu stabilește alt termen. Dacă demnitarul nu va întreprinde acțiuni în vederea eliminării incompatibilității, mandatul acestuia va înceta înainte de termen, în condițiile art. 22.

Potrivit **art. 12 alin. (4) din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr. 199 din 16 iulie 2010**, în cazul în care încetarea situației de incompatibilitate în termen de o lună nu depinde de voința demnitarului, acesta urmează să prezinte probe privind întreprinderea cu bună-credință a acțiunilor de eliminare a acestei situații. În acest caz, legiuitorul nu stabilește modul de soluționare a situației de incompatibilitate, limitându-se numai la prezentarea unor probe privind întreprinderea unor acțiuni. În acest caz, pentru a depăși situația de incompatibilitate se recomandă a prevedea în lege încetarea de drept a mandatului alesului local.

În conformitate cu **art. 25, alin. (1) din Legea nr. 158 din 04 iulie 2008**, calitatea de funcționar public este incompatibilă cu orice altă funcție publică decât cea în care a fost numit. Incompatibilitatea la funcționarii publici se manifestă prin faptul că nu pot deține alte funcții și nu pot desfășura alte activități remunerate (art. 25, alin. (2) din Legea nr. 158 din 04 iulie 2008):

- a) în cadrul autorităților publice, cu excepțiile prevăzute de lege;
- b) în funcție de demnitate publică, cu excepția cazului în care raporturile de serviciu sunt suspendate pe perioada respectivă în condițiile legii;
- c) prin contract individual de muncă sau prin alt contract cu caracter civil, în cadrul societăților comerciale, cooperativelor, întreprinderilor de stat sau municipale, precum și al organizațiilor necomerciale, din sectorul public sau privat, a căror activitate este controlată, subordonată sau în anumite privințe este de competența autorității în care el este angajat, cu excepția activităților științifice, didactice, de creație și de reprezentare a statului în societățile economice.

Starea de incompatibilitate nu se aplică pentru cazurile prevăzute de literele a), b) și c) dacă:

- funcționarul public cumulează în cadrul autorității publice în care își desfășoară activitatea, atribuțiile funcției sale cu atribuțiile funcției publice

temporar vacante, fapt confirmat prin actul administrativ al conducătorului (art. 25, alin. (4));

- raporturile de serviciu sunt suspendate pe perioada deținerii funcției de demnitate publică sau funcției din cadrul cabinetului persoanei care exercită funcție de demnitate publică, în condițiile legii;

- desfășoară doar activități științifice, didactice, de creație și de reprezentare a statului în unitățile specificate la art. 25 alin. (2) lit. c), a căror activitate este controlată, subordonată sau ține de competența autorității în care este angajat funcționarul public.

Instanța menționează că, procedura legală privind soluționarea situațiilor de incompatibilitate în care se pot afla funcționarii publici, este prevăzută în Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, art. 25, alin. (6). Astfel, în conformitate cu art. 25, alin. (6) al Legii nr. 158 din 04 iulie 2008, situația de incompatibilitate prevăzută la alin. (2) și (4) urmează să înceteze pe parcursul unei luni din momentul apariției acesteia. Dacă nu a eliminat situația de incompatibilitate în termenul prevăzut, funcționarul public este destituit din funcție. Consecințele generate de încălcarea legii abordate sunt prevăzute expres la art. 23, astfel, încălcarea ei atrage răspundere disciplinară, contravențională, civilă sau penală, după caz. De asemenea, în cazul în care persoana nu mai ocupă o funcție publică sau de demnitate publică la data constatării averii nejustificate, a stării de incompatibilitate ori a conflictului de interese, interdicția de 3 ani se aplică potrivit legii, de la data la care a rămas definitiv actul de constatare sau, respectiv, a rămas definitivă și irevocabilă hotărârea judecătorească prin care se confirmă existența averii nejustificate, a stării de incompatibilitate ori a conflictului de interese. Autoritatea Națională de Integritate ține Registrul de stat al persoanelor care au interdicție de a ocupa o funcție publică sau de demnitate publică, care este publicat pe pagina web oficială a Autorității.

In concreto, actul de constatare nr. 38/12 din 13 martie 2020 urmează a fi anulat din următoarele raționamente:

Primo, sesizarea a fost înregistrată la Autoritatea Națională de Integritate la data de 29 august 2019, ulterior la 16 septembrie 2019 Autoritatea Națională de Integritate a emis procesul-verbal de inițiere a controlului nr. 264/12, iar tocmai la 13 martie 2020 Autoritatea Națională de Integritate a emis actul de constatare nr. 38/12. Din cele enunțate se desprinde depășirea termenului legal maxim de 90 zile

instituit de Codul administrativ în vederea finalizării procedurii administrative și emiterii actului administrativ corespunzător. În speță, stabilirea unui termen fix pentru emiterea actului de constatare pe marginea sesizărilor formulate de persoanele interesate se află în unison cu principiul legalității, celerității, eficienței, securității raporturilor juridice și certitudinii juridice, termen care de altfel este menit să disciplineze conduita destinatarilor legii și să asigure un climat coerent și previzibil de examinare a sesizărilor înaintate. Art. 2 alin. (2) din Codul administrativ statuează franc că, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod. Termenul de finalizare a procedurii administrative este unul principal, iar orice derogare ar contraveni acestuia.

Secundo, instanța observă că, **Legea nr. 199/2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică** stabilește că, în cazul în care încetarea situației de incompatibilitate în termen de o lună nu depinde de voința demnitarului, acesta urmează să prezinte probe privind întreprinderea cu bună-credință a acțiunilor de eliminare a acestei situații.

În dezvoltarea prevederilor privind dreptul la administrare, legiuitorul constituant, prin art. 39 alin. (2), se referă și la accesul liber la funcțiile publice. Textul constituțional vizat cuprinde două aspecte: noțiunea de funcție publică și trăsăturile acesteia, condițiile stabilite de lege pentru ocuparea funcției publice (învestirea în funcția publică). Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008 reglementează regimul general al funcției publice, statutul funcționarului public, raporturile juridice dintre funcționarii publici și autoritățile publice. Anexa nr. 1 la această lege enumeră autoritățile publice ce cad sub incidența acesteia. Regimul general al funcției de demnitate publică, statutul juridic al persoanei care ocupă această funcție, precum și alte raporturi ce decurg din exercitarea funcției de demnitate publică sunt reglementate în Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr. 199 din 16 iulie 2010. Funcțiile de demnitate publică sunt stipulate în anexa la această lege. Modul de organizare și funcționare a autorităților administrației publice în unitățile administrativ-teritoriale este prevăzut de Legea privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006. În sensul acestei legi, administrația publică locală reprezintă totalitatea autorităților publice

locale constituite pentru promovarea intereselor generale ale locuitorilor unei unități administrativ-teritoriale. Legea stabilește principiile de bază ale administrării publice locale: autonomiei locale, descentralizării serviciilor publice, eligibilității autorităților publice locale și consultării cetățenilor în probleme locale de interes deosebit. Chestiunile ce țin de statutul și exercitarea mandatului alesului local sunt reglementate de Legea privind administrația publică locală, precum și de Legea privind statutul alesului local nr. 768 din 02 februarie 2000.

Instanța observă că în temeiul actului de constatare nr. 38/12 din 13 martie 2020, reclamantul fiind numit în funcția publică de conducere de șef adjunct al Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Sîngerei, șeful Direcției administrare fiscală la data de 18 august 2015, având termenul legal de o lună pentru a soluționa starea de incompatibilitate, respectiv până la 18 septembrie 2015, după care urma să demisioneze din funcția incompatibilă. Astfel, este eronată afirmația menționată în actul de constatare, deoarece la data de 18 septembrie 2015 Scoropat Dumitru deja era consilier local, în baza hotărârii Judecătoria Sîngerei din 30 iunie 2015.

Spre deosebire de ”conflictul de interese”, situațiile de ”incompatibilitate”, în exercitarea funcțiilor de demnitate publică și funcțiilor publice nu sunt determinate generic, ci nominal. De regulă, fiecare poziție de demnitar public sau de funcționar public este reglementată în mod specific, pentru fiecare caz în parte fiind stabilite toate celelalte funcții și calități pe care oficialul nu le poate deține concomitent cu funcția publică respectivă.

S-a constatat că în perioada de referință, Scoropat Dumitru a activat în diferite funcții din cadrul unei și aceleiași structuri ale Serviciului Fiscal de Stat pe raionul Sîngerei și anume:

- De la 18 august 2015 până la 01 aprilie 2017 – șef adjunct al Inspectoratului Fiscal pe raionul Sîngerei, șeful Direcției administrare fiscală;
- De la 01 aprilie 2017 până la 10 septembrie 2018 – inspector principal al Secției deservire persoane fizice a Direcției deservire fiscală Sîngerei din cadrul Direcției generale administrare fiscală Nord a Serviciului Fiscal de Stat;
- De la 10 septembrie 2018 până la 12 septembrie 2019 – șef interimar al Secției deservire persoane fizice a Direcției deservire fiscală Sîngerei din cadrul Direcției generale administrare fiscală Nord a Serviciului Fiscal de Stat;
- De la 12 septembrie 2019 până la moment – inspector principal al Secției deservire persoane fizice a Direcției deservire fiscală Sîngerei din cadrul Direcției generale administrare fiscală Nord a Serviciului Fiscal de Stat.

În continuare, instanța observă că în actul de constatare nr. 38/12 din 13 martie 2020 nu conține nici o concluzie sau apreciere pe dimensiunea specificării în parte a funcției ocupate de către Scoropat Dumitru, când și în ce mod urmau a fi soluționate, motivul nesoluționării pretinselor stări de incompatibilitate cu poziția de ales local, efectele negative (consecințele prejudiciabile) ale nesoluționării presupuselor incompatibilități, precum și alte circumstanțe faptice și de drept, care au importanță pentru justa soluționare a cauzei, fapt care nu permite aplicarea unor sancțiuni de asemenea anvergură, deoarece nu rezistă triplului test degajat de Convenția Europeană a Drepturilor Omului – ingerința să fie prevăzută de lege, să urmărească un scop legitim și să fie proporțională.

Tertio, este necesar de menționat că, potrivit **Legii nr. 281 din 16 decembrie 2016 cu privire la modificarea și completarea unor acte legislative**, a fost modificat și completat Codul fiscal nr. 1163–XIII din 24 aprilie 1997, care a stabilit că, începând cu 01 aprilie 2017, sistemul de administrare fiscală al Republicii Moldova s-a reorganizat într-un singur organ unificat, cu denumirea Serviciul Fiscal de Stat, cu competență teritorială pe întreaga țară. Ca rezultat, personalul Serviciului Fiscal de Stat a fost concentrat într-o structură centralizată cu: aparatul central, 3 (trei) Direcții regionale de administrare fiscală (Nord, Sud și Centru) și Direcția centrală administrare fiscală Chișinău, precum și oficii de deservire și prestări de servicii contribuabililor la nivel teritorial. Astfel, sub egida legii nominalizate, a fost elaborat Regulamentul privind organizarea și funcționarea Serviciului Fiscal de Stat, care a fost aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 395 din 05 iunie 2017.

Atât din actele normative subordonate legii enunțate anterior, cât și din cele care au fost modificate rezultă că, organele de administrare fiscală teritoriale, fiind structuri desconcentrate, nu sunt în subordinea autorităților publice locale.

În această ordine de idei se decelează că, în conformitate cu exigențele **art. 25 lit. c) din Legea nr. 158 din 16 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public**, de rând cu alte incompatibilități stabilite de norma juridică enunțată ”...funcționarul public nu este în drept să desfășoare alte activități remunerate, inclusiv în cadrul autorităților publice, cu excepțiile prevăzute de lege, precum și prin contract individual de muncă sau prin alt contract cu caracter civil, în cadrul întreprinderilor de stat sau municipale a căror activitate este controlată, subordonată sau în anumite privințe este de competența autorității în care el este angajat...”

Mai mult, **art. 7 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 768 din 02 februarie 2000 privind statutul alesului local** stabilește că, mandatul alesului local este incompatibil cu calitatea de funcționar public, de angajat în subdiviziunile autorităților administrației publice locale, iar din conținutul prevederilor **art. 7 alin. (1) lit. d) din Legea menționată** rezultă că mandatul alesului local este incompatibil cu calitatea de șef, de șef adjunct (inclusiv interimatul acestor funcții) în structurile subordonate autorităților publice locale (instituții publice, servicii, întreprinderi municipale).

Exigențele legale enunțate, raportate la cazul dlui Scoropat Dumitru, denotă că în cele două cazuri în care, ultimul fusese numit în funcțiile publice de execuție inspector principal urmau a fi aplicate prevederile art. 7 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 768/2000, iar în celelalte două situații de desemnare în funcții publice de conducere (șef adjunct al Inspectoratului și apoi șef interimar al Direcției), subiectul respectiv al declarării cădea sub incidența art. 7 alin. (1) lit. d) din Legea menționată.

Subsecvent, potrivit Legii nr. 263 din 16 noiembrie 2012 privind interpretarea art. 7 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 768–XIV din 02 februarie 2000 privind statutul alesului local prevederile lit. c) se aplică funcționarilor publici și angajaților din subdiviziunile autorităților administrației publice locale de același nivel și din aceeași unitate administrativ-teritorială, iar prevederile lit. d) se aplică șefilor și șefilor adjuncți ai organizațiilor subordonate autorităților administrației publice locale de același nivel și din aceeași unitate administrativ-teritorială (întreprinderi municipale, instituții publice, servicii etc.)

La caz, Scoropat Dumitru, nu era consilier și funcționar public într-o subdiviziune a autorităților administrației publice de același nivel și din aceeași unitate administrativ-teritorială. De asemenea, dânsul nu deținea funcția de șef adjunct/șef interimar a unei organizații subordonate autorităților publice locale de același nivel și din aceeași unitate administrativ-teritorială. Aceste aspecte fiind explicabile, deoarece Scoropat Dumitru era consilier în com. Prepeleța și activa în cadrul Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Sîngerei de nivel raional și ulterior, regional. Totodată, Inspectoratul Fiscal de nivel raional (regional) nu s-a aflat niciodată și, efectiv, nici nu poate să se afle în subordinea Consiliului local Prepeleța. Prin urmare, Scoropat Dumitru, deținând poziția publică de consilier în Consiliul local Prepeleța din raionul Sîngerei și fiind desemnat atât în funcția publică de conducere cât și în cea de execuție, în cadrul unei subdiviziuni

teritoriale a Serviciului Fiscal de Stat. Aceasta situație faptică și de drept este confirmată și prin hotărârea Curții Constituționale din 16 iulie 2013 nr. 19, care a declarat constituționale prevederile art. 7 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 768–XIV din 02 februarie 2000 privind statutul alesului local, în redacția Legii nr. 168 din 11 iulie 2012, astfel cum au fost interpretate prin Legea din 16 noiembrie 2012. Totodată, atât în Legea 132/2016 cât și în Legea nr. 133/2016 nu sunt stabiliți expres termeni de prescripție pentru comiterea încălcărilor regimului juridic al incompatibilităților. Însă, art. 63 din Codul administrativ face trimitere la Codul civil, în care conform art. 391 termenul general de prescripție extinctivă este de 3 ani.

Instanța de judecată reiterează că, raționamentele enunțate supra sunt reflectate și în Nota Informativă la proiectul legii pentru interpretarea articolului 25 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public. Iar potrivit art. 71 alin. (4) din Legea cu privire la actele normative nr. 100 din 22 decembrie 2017, la interpretarea actului normativ se ține cont de nota informativă care a însoțit proiectul actului normativ respectiv și de alte documente care permit identificarea voinței autorității publice care a adoptat, a aprobat sau a emis actul normativ.

Prin Nota Informativă la proiectul legii pentru interpretarea articolului 25 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, legislatorul a precizat că, o altă cauză care a determinat situația descrisă mai sus este aceea că instituțiile menționate califică indemnizația de consilier, care se plătește potrivit Legii nr. 436/2006 și Legii nr. 768/2000 ca fiind „activitate remunerată” în sensul art. 25 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 158/2008. Iar ipoteza că, un funcționar public nu poate fi concomitent și consilier este greșită, prin raportare la intenția legiuitorului care a adoptat textele normative. Potrivit aceleiași note informative, s-a notat că, interpretarea potrivit căreia funcționarul public este în incompatibilitate dacă este și consilier local, derivă din înțelegerea eronată a textelor conținute la art. 7 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 768/2000 în redacția Legii nr. 168/2012 și la pct. 1 din Legea nr. 263/2012, ca fiind aplicabile nu doar angajaților, dar și funcționarilor publici.

Quarto, actul de constatare nr. 38/12 din 13 martie 2020 este semnat de inspectorul de integritate Popa Sergiu din numele Inspectoratului de Integritate care este parte integrantă a Aparatului Autorității Naționale de Integritate în conformitate cu art. 8, art. 16 din Legea cu privire la Autoritatea Națională de

Integritate și Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 9 din 08 februarie 2018 privind aprobarea structurii și a efectivului-limită ale Autorității Naționale de Integritate. Deci, rezultă că, Actul de constatare a fost emis de o structură internă (fără personalitate juridică) a Inspectoratului de Integritate în numele ultimei și semnată de angajatul acesteia, în pofida faptului că funcțiile de exercitare a controlului averii și intereselor personale, controlului privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese îi revine Autorității Naționale de Integritate în unison cu dispozițiile art. 5-6 din Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate. Mai mult, în conformitate cu art. 7 alin. (2) lit. a) din Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, Autoritatea Națională de Integritate constată încălcarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor. Pe cale de consecință, grație cadrului legal enunțat rezultă că actul de constatare se întocmește de inspectorul de integritate (art. 19 lit. g) din Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate) însă se emite din numele Autorității Naționale de Integritate și se semnează de conducerea ei (președinte, vicepreședinte). În acest context, a nu se confunda sintagma de ”întocmire” cu sintagma ”emitere, semnare” care dispun de o încărcătură semantică distinctă și nu urmează a fi confundate. De altfel, în acord cu art. 28 din Legea nr. 180 din 19 decembrie 2011, actul de constatare era emis de Comisia Națională de Integritate și semnat de președintele acesteia.

În consecință, instanța conchide că, deținerea de către Scoropat Dumitru a mandatului de consilier în Consiliul local Prepeleți concomitent cu exercitarea funcțiilor în cadrul organului fiscal de stat, nu poate fi privită ca o încălcare a regimului juridic al incompatibilităților, respectiv se deduce că actul de constatare nr. 38/12 din 13 martie 2020 este susceptibil anulării *in integrum*.

În conformitate cu prevederile art. 219, 224, 225, 229 din Codul Administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite acțiunea.

Se anulează actul de constatare nr. 38/12 din 13 martie 2020 emis de către Autoritatea Națională de Integritate a Republicii Moldova în privința lui Scoropat Dumitru.

Se resping ca neîntemeiate și neprobate cerințele ce vizează compensarea cheltuielilor de judecată.

Hotărârea susceptibilă de atac cu apel la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii judecătorești, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani).

**Președintele ședinței,
Judecător
Marcel**

Gandrabur